اَلْجُزْءُ الثَّالِثُ (٣) وقف لازم

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ

યે ઐસે પૈગમ્બર હૈં કે ઉન મેં સે બાઝ કો હમ ને બાઝ પર ફઝીલત દી. ઉન મેં સે

مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا

બાઝ વો હૈં જિન સે અલ્લાહ ને કલામ ફરમાયા ઔર ઉન મેં સે બાઝ કે દરજાત બુલન્દ ફરમાએ. ઔર હમ ને

عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ

ઈસા ઇબ્ને મરયમ (અલૈહિમસ્સલામ) કો રોશન મોઅજિઝાત દિયે ઔર હમ ને ઉન કી રૂહુલ કુદુસ કે ઝરિયે તાઈદ કી.

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

ઔર અગર અલ્લાહ ચાહતા તો વો લોગ બાહમ કિતાલ ન કરતે જો ઉન કે બાદ હુવે

مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا

ઈસ કે બાદ કે ઉન કે પાસ મોઅજિઝાત આયે, લેકિન ઉન્હોં ને ઇખ્તિલાફ કિયા.

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

ફિર ઉન મેં સે કુછ વો હૈં જો ઈમાન લાએ ઔર ઉન મેં સે કુછ વો હૈં જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા. ઔર અગર અલ્લાહ

مَا اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۳﴾

ચાહતા તો વો આપસ મેં કિતાલ ન કરતે. લેકિન અલ્લાહ કરતે હૈં વહી જો વો ચાહતે હૈં.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ

એ ઈમાન વાલો! ખર્ચ કરો ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દીં ઈસ સે પેહલે

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ

કે વો દિન આ જાએ જિસ મેં ન ખરીદ વ ફરોખ્ત હોગી ઔર ન દોસ્તી ઔર ન સિફારિશ.

وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۴﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ

ઔર કાફિર લોગ વહી ઝાલિમ હૈં. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ

اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَیُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ

માબૂદ નહીં. વો ઝિન્દા હૈ, સબ કો થામને વાલા હૈ. ઉસ કો ન ઊંઘ આતી હૈ ઔર ન નીન્દ.

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِيْ

ઉસ કી મિલ્ક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મે હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં. કોન હૈ જો

يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

સિફારિશ કર સકે ઉસ કે પાસ મગર ઉસ કે હુકમ સે. અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉન ચીઝોં કો

اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ જો ઉન કે આગે ઔર ઉન કે પીછે હૈં. ઔર વો અલ્લાહ કે ઇલ્મ મેં સે કિસી એક ચીઝ કા ભી ઈહાતા
مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ નહીં કર સકતે મગર જિતના અલ્લાહ ચાહે. અલ્લાહ કી કુર્સી આસ્માનોં ઔર ઝમીન પર વસીઅ
وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ હૈ. ઔર આસ્માન ઔર ઝમીન કી હિફાઝત કરના અલ્લાહ કો થકાતા નહીં હૈ. ઔર વો બરતર હૈ,
الْعَظِيْمُ ۝٢٥٥ لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙۛ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ અઝમત વાલા હૈ. દીન મેં ઝબરદસ્તી નહીં. યકીનન હિદાયત ગુમરાહી
مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ સે અલગ હો ચુકી. ફિર જો શયતાન કે સાથ કુફ્ર કરેગા ઔર અલ્લાહ પર ઈમાન લાએગા
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۤ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۭ તો યકીનન ઉસ ને બડે મઝબૂત હલકે કો મઝબૂતી સે થામ લિયા, જિસ કે લિયે ટૂટના નહીં હૈ.
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٥٦ اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ ઔર અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઇલ્મ વાલે હૈં. અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા કારસાઝ હૈ.
يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا અલ્લાહ ઉન્હેં તારીકિયોં સે નૂર કી તરફ નિકાલતે હૈં. ઔર જો કાફિર હૈં
اَوْلِيٰۗـــُٔــھُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ ઉન કે દોસ્ત શયતાન હૈં. વો ઉન્હેં નૂર સે ઝુલમતોં કી તરફ
اِلَى الظُّلُمٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا નિકાલતે હૈં. વહી લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે.
خٰلِدُوْنَ ۝٢٥٧ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَاۗجَّ اِبْرٰهٖمَ કયા આપ ને દેખા નહીં ઉસ શખ્સ કી તરફ જિસ ને હુજ્જતબાઝી કી ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) સે અપને
فِيْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ રબ કે બારે મેં ઈસ વજહ સે કે અલ્લાહ ને ઉસે સલ્તનત દી થી. જબ કે ઇબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે
الَّذِيْ يُحْيٖ وَ يُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ۭ મેરા રબ વો હૈ જો ઝિન્દગી દેતા હૈ ઔર મૌત દેતા હૈ. તો ઉસ ને કહા કે મૈં ભી ઝિન્દગી દેતા હૂં ઔર મૈં

ع ٣٤ وقف لازم

قَالَ اِبْرٰهِمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِیْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ

ભી મૌત દેતા હૂં. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા કે યકીનન અલ્લાહ સૂરજ કો મશરિક સે લાતા હૈ,

فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِیْ كَفَرَ ؕ

તો તૂ ઉસ કો મગરિબ કી તરફ સે લે આ, ફિર વો કાફિર મબહૂત રેહ ગયા. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ

وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۲۵۸﴾ اَوْ كَالَّذِیْ مَرَّ

લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતે. યા ઉસ શખ્સ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કી તરહ જો એક બસ્તી પર ગુઝરે ઈસ હાલ મેં

عَلٰی قَرْیَةٍ وَّهِیَ خَاوِیَةٌ عَلٰی عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰی

કે વો અપની છતોં પર ગિરી હુઈ થી. ઉસ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે કૈસે ઈસ બસ્તી કો ઉસ કે વૈરાન હો જાને

یُحْیٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ

કે બાદ અલ્લાહ ઝિન્દા કરેંગે? ફિર અલ્લાહ ને ઉસ શખ્સ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કો મૌત દે દી સૌ સાલ તક,

عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا

ફિર ઉન્હેં ઝિન્દા કર કે ઉઠાયા. અલ્લાહ ને પૂછા કે આપ કિતની મુદ્દત તક ઈસ હાલ મેં રહે? વો (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ)

اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ

કહને લગે કે મૈં એક દિન યા એક દિન સે ભી કમ રહા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે બલ્કે તુમ રહે પૂરે સૌ સાલ, ઈસ લિયે

اِلٰی طَعَامِكَ وَ شَرَابِكَ لَمْ یَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ

આપ અપને ખાને કી ચીઝોં કો ઔર પીને કી ચીઝોં કો દેખિયે કે વો સડી ભી નહીં. ઔર આપ દેખિયે

اِلٰی حِمَارِكَ ۟ وَلِنَجْعَلَكَ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ

અપને દરાઝગોશ કી તરફ. ઔર ઈસ લિયે તાકે હમ આપ કો ઈન્સાનોં કે લિયે નિશાની બનાએં. ઔર આપ

اِلَی الْعِظَامِ كَیْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ

દેખિયે હડ્ડિયોં કી તરફ કે હમ ઉન્હેં કૈસે જોડતે હૈં, ફિર ઉન પર ગોશ્ત પેહનાતે હૈં. ફિર

فَلَمَّا تَبَیَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

જબ ઉસ (ઉઝૈર અલૈહિસ્સલામ) કે સામને યે વાઝેહ હો ગયા તો વો કહને લગે કે મૈં યે યકીન રખતા હૂં કે અલ્લાહ

قَدِیْرٌ ﴿۲۵۹﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِیْ كَیْفَ تُحْیِ

હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. ઔર જબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને અર્ઝ કિયા એ મેરે રબ! આપ મુજે દિખાઈયે

الْمَوْتٰی ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰی وَلٰكِنْ

કે આપ કૈસે મુર્દોં કો ઝિન્દા કરેંગે. તો અલ્લાહ ને પૂછા ક્યા આપ ઈમાન નહીં રખતે? ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને

لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِيْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ

અર્ઝ કિયા કયૂં નહીં? લેકિન ઈસ લિયે તાકે મેરા દિલ મુત્મઈન હો જાએ. તો અલ્લાહ ને ફરમાયા કે ફિર આપ પરિન્દોં

فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ

મેં સે ચાર પરિન્દે લીજિયે, ફિર ઉન કો અપની તરફ માનૂસ કર લીજિયે, ફિર હર પહાડ પર ઉન કા એક એક હિસ્સા

جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ

રખ દીજિયે, ફિર આપ ઉન કો બુલાઈયે, તો વો આપ કે પાસ તેઝ ચલતે હુવે આએંગે. ઔર જાન લો કે

اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ ٣٤٣

યકીનન અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉન લોગોં કા હાલ જો અપને માલ અલ્લાહ કે

اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ

રાસ્તે મેં ખર્ચ કરતે હૈં એક દાને કી તરહ હૈ જિસ ને સાત ખોશે

سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ

ઉગાએ, હર એક ખોશે મેં સૌ દાને હૈં. ઔર અલ્લાહ કઈ ગુના કરતે હૈં

لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ

જિસ કે લિયે ચાહતે હૈં. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. જો લોગ અપને માલ કો

اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا

અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ખર્ચ કરતે હૈં, ફિર અપને ખર્ચ કરને કે પીછે વો નહીં લાતે

مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ

એહસાન જતલાને કો ઔર ન ઈઝા પોંહચાને કો, તો ઉન કે લિયે ઉન કા અજર હૈ ઉન કે રબ કે પાસ.

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ

ઔર ન ઉન પર ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. ભલી બાત કેહના

وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ؕ

ઔર માફ કર દેના બેહતર હૈ ઐસે સદકે સે જિસ કે પીછે ઈઝા પહોંચાના હો.

وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا

ઔર અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, હિલ્મ વાલા હૈ. એ ઈમાન વાલો! તુમ અપને સદકાત એહસાન

صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ

જતલા કર કે ઔર ઈઝા પહોંચા કર બાતિલ મત કરો, ઉસ શખ્સ કી તરહ જો અપના માલ

مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ

ખર્ચ કરતા હૈ લોગોં કે દીખાવે કે લિયે ઔર જો ઈમાન નહીં રખતા અલ્લાહ પર ઔર આખિરી દિન પર.

فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ

ફિર ઉસ શખ્સ કા હાલ ઉસ ચટાન કી તરહ હૈ જિસ પર મિટ્ટી હો, ફિર ઉસે તેઝ

وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَىْءٍ

બારિશ પહોંચે, ફિર ઉસે સાફ કર છોડે. વો અપની કમાઈ મેં સે કિસી ચીઝ પર કાદિર

مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

નહીં હોંગે. ઔર અલ્લાહ કાફિર લોગોં કો હિદાયત નહીં દેતે.

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ

ઔર ઉન લોગોં કા હાલ જો અપને માલોં કો ખર્ચ કરતે હૈં અલ્લાહ કી રઝા તલબ

اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۢ بِرَبْوَةٍ

કરને કે લિયે ઔર અપની તરફ સે અમલી સુબૂત પેશ કરતે હુવે ઉસ બાગ કી તરહ હૈ જો ટીલે પર હો,

اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ

જિસ કો ઝોર કી બારિશ પહોંચી હો, ફિર વો અપને ફલ દુગને પૈદા કરતા હો. ફિર અગર ઉસે

لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٦٥﴾

ઝયાદા બારિશ ન પહોંચે, તો ફિર થોડી બારિશ ભી કાફી હો જાએ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ

દેખ રહે હૈં. કયા તુમ મેં સે કોઈ એક ચાહેગા યે કે ઉસ કે લિયે ખજૂર ઔર અંગૂર કા એક

وَّ اَعْنَابٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا

બાગ હો, જિસ કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોં, ઉસ કે લિયે ઉસ બાગ મેં

مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ

તમામ ફલ હોં ઔર ઉસે બુઢ્ઢાપા પહોંચ ચુકા હો ઔર ઉસ કી કમઝોર

ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ؕ

ઔલાદ હો. ફિર ઉસ બાગ પર એક બગૌલા આએ જિસ મેં આગ હો, ફિર વો બાગ જલ જાએ.

ع ٣٧ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٦٦﴾

ઈસ તરહ અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતેં બયાન કરતે હૈં તાકે તુમ ગૌર વ ફિક્ર કરો.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ

એ ઈમાન વાલો! તુમ ખર્ચ કરો ઉન ઉમ્દા ચીઝોં મેં સે જો તુમ ને કમાઈ હૈં

وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا

ઔર ઉન ચીઝોં મેં સે જો હમ ને તુમ્હારે લિયે ઝમીન સે નિકાલી હૈં. ઔર તુમ ઉસ મેં સે

الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ

બુરી ચીઝ કા કસ્દ મત કરો ખર્ચ કરને કે લિયે ઔર ખુદ તુમ ભી ઉસ કો નહીં લોગે મગર

اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٢٦٧

યે કે તુમ ઉસ મેં ચશ્મપોશી કરો. ઔર જાન લો કે અલ્લાહ બેનિયાઝ હૈ, કાબિલે તારીફ હૈ.

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاۗءِ ۚ

શયતાન તુમ્હેં ફકર સે ડરાતા હૈ ઔર તુમ્હેં બેહયાઈ કા હુકમ દેતા હૈ.

وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَ فَضْلًا ۭ وَاللّٰهُ

ઔર અલ્લાહ અપની તરફ સે મગફિરત ઔર ફઝલ કા તુમ સે વાદા કરતા હૈ. ઔર અલ્લાહ

وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٦٨ يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ

વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. અલ્લાહ હિકમત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۭ

ઔર જિસે હિકમત દી ગઈ, ઉસે બડી ભલાઈ દી ગઈ.

وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٢٦٩ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ

ઔર નસીહત હાસિલ નહીં કરતે મગર અકલ વાલે. ઔર જો ખર્ચ

مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ

તુમ કરો યા જો નઝર તુમ માનો તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે

يَعْلَمُهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝٢٧٠ اِنْ تُبْدُوا

જાનતે હૈં. ઔર ઝાલિમોં કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. અગર તુમ સદકાત

الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَ تُؤْتُوْهَا

અલાનિયા દો તો યે અચ્છી બાત હૈ. ઔર અગર તુમ ઉન કો છુપા કર ફુકરા કો

الْفُقَرَاۗءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ

દો તો યે તુમ્હારે લિયે ઝયાદા બેહતર હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ સે તુમ્હારી બુરાઈયાં દૂર

سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ
કર દેગા. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ સે બાખબર હૈ. આપ કે

عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
ઝિમ્મે નહીં હૈ ઉન કો હિદાયત દેના, લેકિન અલ્લાહ હિદાયત દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં.

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ
ઔર જો માલ તુમ ખર્ચ કરો તો વો તુમ્હારે અપને હી લિયે હૈ. ઔર તુમ ખર્ચ નહીં કરતે હો

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ
મગર અલ્લાહ કી રઝા તલબ કરને કે લિયે. ઔર જો માલ ખર્ચ કરોગે તો વો

يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَآءِ
તુમ્હેં પૂરા પૂરા દિયા જાએગા ઔર તુમ સે કમી નહીં કી જાએગી. (સદકાત) ઉન ફુકરા કે

الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
લિયે હૈં જો અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઘિરે રેહતે હૈં, જો ઝમીન મેં સફર કરને કી

ضَرْبًا فِى الْاَرْضِ ز يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ
તાકત નહીં રખતે. નાવાકિફ આદમી ઉન કો ન માંગને કી વજહ સે માલદાર

مِنَ التَّعَفُّفِ ج تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ج لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ
સમજતા હૈ. આપ ઉન કે ચેહરે સે ઉન કો પેહચાન લોગે. વો લોગોં સે ઈસરાર સે સવાલ

اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢٧٣﴾
નહીં કરતે. ઔર જો માલ તુમ ખર્ચ કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ ઉસે જાનતે હૈં.

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
જો લોગ અપને માલોં કો ખર્ચ કરતે હૈં રાત મેં ઔર દિન મેં ચુપકે

وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ج وَلَا خَوْفٌ
ઔર અલાનિયા તો ઉન કે લિયે ઉન કે રબ કે પાસ ઉન કા અજર હૈ. ઔર ઉન પર ન ખૌફ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٤﴾ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ
હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. વો લોગ જો સૂદ ખાતે

الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ يَتَخَبَّطُهُ
હૈં વો (કબ્રોં સે) નહીં ઉઠેંગે મગર ઐસા જૈસા કે ઉઠતા હૈ વો શખ્સ જિસે શયતાન

الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا

ને છૂ કર કે ખિબ્તી બના દિયા હો. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે બૈઅ તો

اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ

સૂદ હી કી તરહ હૈ. હાલાંકે અલ્લાહ ને બૈઅ કો હલાલ કિયા હૈ ઔર સૂદ કો હરામ કરાર દિયા હૈ.

فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ

ફિર જિસ શખ્સ કે પાસ ઉસ કે રબ કી તરફ સે નસીહત આએ, ફિર વો રુક જાએ તો ઉસ કે લિયે વો હૈ

مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ

જો પેહલે હો ચુકા હૈ. ઔર ઉસ કા મુઆમલા અલ્લાહ કે સુપુર્દ હૈ. ઔર જો દોબારા ઐસા કરેગા તો

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا

યે લોગ દોઝખી હૈં. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. અલ્લાહ સૂદ કો મિટાતે હૈં

وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٦﴾

ઔર સદકાત કો બઢ્હાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ કિસી ગુનેહગાર કાફિર સે મહબ્બત નહીં કરતે.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

યકીનન વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે ઔર નમાઝ કાઈમ કી

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ

ઔર ઝકાત દી, ઉન કે લિયે ઉન કા અજર હૈ ઉન કે રબ કે પાસ. ઔર ન ઉન પર

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

ખૌફ હોગા ઔર ન વો ગમગીન હોંગે. એ ઈમાન વાલો! અલ્લાહ

اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ

સે ડરો ઔર છોડ દો ઉસ સૂદ કો જો બાકી રેહ ગયા હૈ અગર તુમ ઈમાન

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ

વાલે હો. ફિર અગર ઐસા નહીં કરોગે તો તુમ્હેં અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કી તરફ સે

مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ

ઐલાને જંગ હૈ. ઔર અગર તુમ તૌબા કરો તો તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે અસલ માલ હૈં.

لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ كَانَ ذُوْ

ન તુમ ઝુલ્મ કરોગે ઔર ન તુમ પર ઝુલ્મ કિયા જાએગા. ઔર અગર વો કર્ઝ લેને વાલા તંગદસ્ત

وقف لازم

عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ؕ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ

હો તો ઉસે વુસ્અત હાસિલ હોને તક મોહલત દી જાએ. ઔર યે કે માફ કર દો તો યે તુમ્હારે લિયે

لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ

ઝયાદા બેહતર હૈ અગર તુમ જાનતે હો. ઔર તુમ ડરો ઉસ દિન સે જિસ દિન મેં તુમ અલ્લાહ

فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

કી તરફ લૌટાએ જાઓગે. ફિર હર શખ્સ કો પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા ઉન આમાલ કા જો

٣٨ ع ٨ ٢ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا

ઉસ ને કિયે, ઔર ઉન પર ઝુલ્મ નહીં કિયા જાએગા. એ ઈમાન વાલો! જબ તુમ

اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ

આપસ મેં કર્ઝ કા લૈન દૈન કરો કિસી વકતે મુકર્રરા તક કે લિયે, તો ઉસ કો લિખ લિયા કરો.

وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ

ઔર ચાહિયે કે તુમ્હારે દરમિયાન લિખને વાલા ઈન્સાફ સે લિખે. ઔર લિખને વાલા ઈન્કાર ન કરે

كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ

લિખને સે જૈસા કે અલ્લાહ ને ઉસ કો ઈલ્મ દિયા હૈ, તો ઉસે ચાહિયે કે લિખે. ઔર લિખવાએ વો શખ્સ

الَّذِىْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبْخَسْ

જિસ કે ઝિમ્મે હક હૈ ઔર ચાહિયે કે વો અલ્લાહ સે ડરે જો ઉસ કા રબ હૈ ઔર વો ઉસ મેં સે કુછ

مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِىْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا

ભી કમ ન કરે. ફિર અગર વો શખ્સ જિસ કે ઝિમ્મે હક હૈ વો બેવકૂફ હો

اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

યા કમઝોર હો યા લિખવા ન સકતા હો તો લિખવાએ

وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ

ઉસ કા વલી ઈન્સાફ સે. ઔર તુમ અપને મરદોં મેં સે દો ગવાહ

مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ

બના લો. ફિર અગર દો મર્દ ન હોં તો એક મર્દ ઔર દો ઔરતેં હોની ચાહિયેં

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا

ઉન ગવાહોં મેં સે જિન કો તુમ પસન્દ કરતે હો, ઈસ વજહ સે કે ઉન દો ઔરતોં મેં સે એક ભૂલ

فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ

જાએ તો ઉન મેં સે એક દૂસરી કો યાદ દિલાએ. ઔર ગવાહ ઈન્કાર ન કરેં જબ ઉન્હેં બુલાયા

اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْٓا اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا

જાએ. ઔર ન ઉકતાઓ ઈસ સે કે તુમ ઉસ કો લિખો, ચાહે છોટી રકમ હો યા બડી, ઉસ કી મુકર્રરા

اِلٰٓى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ

મુદ્દત તક કે લિયે. યે ઝ્યાદા ઈન્સાફ વાલા હૈ અલ્લાહ કે નઝદીક ઔર ગવાહી કો ઝ્યાદા સીધા રખને વાલા હૈ

وَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً

ઔર ઈસ કે ઝ્યાદા કરીબ હૈ કે તુમ શક ન કરો, મગર યે કે વો મૌજૂદ (નકદ, કૈશ)

حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

તિજારત હો જિસ કા તુમ આપસ મેં લૈન દૈન કરતે હો, તો તુમ પર કોઈ ગુનાહ

جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۪

નહીં હૈ કે તુમ ઉસ કો ન લિખો. ઔર તુમ ગવાહ બના લો જબ તુમ આપસ મેં ખરીદ વ ફરોખ્ત કરો.

وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ؕ وَاِنْ تَفْعَلُوْا

ઔર લિખને વાલે કો ઔર ગવાહ કો ઝરર ન પહોંચાયા જાએ. ઔર અગર તુમ ઐસા કરોગે

فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ

તો યે તુમ્હારે વાસ્તે ગુનાહ હૈ. ઔર અલ્લાહ સે ડરો. ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં તાલીમ દેતે હૈં.

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۲﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ

ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ કો ખૂબ જાનને વાલે હૈં. ઔર અગર તુમ સફર પર હો ઔર કિસી

وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ

લિખને વાલે કો ન પાઓ, તો ફિર રહન હૈ જિસ પર કબ્ઝા કર લિયા જાએ. ફિર અગર તુમ મેં સે એક દૂસરે કા

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ

ઐતેબાર કરે, તો ચાહિયે કે અમાનત અદા કર દે વો શખ્સ જિસ કે પાસ અમાનત રખી ગઈ ઔર ચાહિયે

وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا

કે વો અલ્લાહ સે ડરે જો ઉસ કા રબ હૈ. ઔર તુમ ગવાહી કો મત છુપાઓ. ઔર જો ઉસ કો છુપાએગા

فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۳﴾ ع ٣٩

તો યકીનન ઉસ કા દિલ ગુનેહગાર હૈ. ઔર અલ્લાહ તુમ્હારે આમાલ ખૂબ જાનતે હૈં.

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا

અલ્લાહ કી મમ્લૂક હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં ઔર ઝમીન મેં હૈં. ઔર અગર ઝાહિર કરો ઉન

مَا فِيْۤ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ

બાતોં કો જો તુમ્હારે દિલોં મેં હૈં યા તુમ ઉન કો છુપાઓ તબ ભી અલ્લાહ તુમ સે ઉન કા મુહાસબા કરેગા.

فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ

ફિર બખ્શ દેગા જિસ કે લિયે ચાહેગા ઔર અઝાબ દેગા જિસે ચાહેગા. ઔર અલ્લાહ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَاۤ اُنْزِلَ

હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. રસૂલ ઈમાન લે આએ ઉસ પર જો ઉન કી તરફ ઉતારા ગયા

اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

ઉન કે રબ કી તરફ સે ઔર ઈમાન લે આએ ઈમાન વાલે ભી. સબ કે સબ ઈમાન લે આએ અલ્લાહ પર

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۫ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ

ઔર ઉસ કે ફરિશ્તોં ઔર ઉસ કી કિતાબોં ઔર ઉસ કે પૈગમ્બરોં પર. (વો કેહતે હૈં કે) ઉસ કે પૈગમ્બરોં મેં સે કિસી

مِّنْ رُّسُلِهٖ ۫ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۫ غُفْرَانَكَ

કે દરમિયાન હમ તફરીક નહી કરતે. ઔર વો કેહતે હૈં કે હમ ને સુના ઔર હમ ને ખુશી સે માન લિયા. એ હમારે રબ!

رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا

તૂ હમારી મગફિરત કર દે ઔર તેરી હી તરફ લૌટના હૈ. અલ્લાહ કિસી શખ્સ કો મુકલ્લફ નહીં બનાતે મગર

اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ

ઉસ કી વુસ્અત કે મુતાબિક. ઉસ કે લિયે વો આમાલ હૈં જો ઉસ ને કિયે ઔર ઉસ કે ઝિમ્મે વો ગુનાહ પડેંગે જો ઉસ ને

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِيْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا

કમાએ. એ હમારે રબ! તૂ હમારા મુઆખઝા મત કર અગર હમ ભૂલ જાએં યા હમ ચૂક જાએં. એ

وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَاۤ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ

હમારે રબ! ઔર તૂ હમ પર ન લાદ બોજ જૈસા કે તૂ ને ઉસ કો લાદા ઉન લોગોં પર જો

مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ

હમ સે પેહલે થે. એ હમારે રબ! ઔર તૂ હમ પર ન લાદ ઉસ કો જિસ કી હમ મેં તાકત નહીં.

وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ لَنَا ۟ وَارْحَمْنَا ۟ اَنْتَ مَوْلٰىنَا

ઔર તૂ હમેં માફ કર દે. ઔર હમેં બખ્શ દે. ઔર હમ પર રહમ ફરમા. તૂ હમારા મૌલા હૈ,

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾ ع ٤٠ ٣ ٨

તૂ કાફિર કૌમ કે ખિલાફ હમારી નુસ્રત ફરમા.

اٰيَاتُهَا ٢٠٠ (٣) سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ (٨٩) رُكُوْعَاتُهَا ٢٠

ઈસ મેં ૨૦૦ આયતેં હૈં સૂરએ આલે ઈમરાન મદીના મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૨૦ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

પઢ્હતા હૂં અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

الٓمّٓ ﴿١﴾ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ

અલિફ લામ મીમ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહી, વો ઝિન્દા હૈ, સબ કો થામને વાલા હૈ. ઉસ ને આપ પર

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

યે બરહક કિતાબ ઉતારી જો સચ્ચા બતલાને વાલી હૈ ઉન કિતાબોં કો જો ઉસ સે પેહલે થી;

وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى

ઔર ઉસ ને તૌરાત ઔર ઈન્જીલ ઈન્સાનોં કી હિદાયત કે લિયે ઈસ સે પેહલે ઉતારી, ઔર ઉસી ને હક ઔર બાતિલ

لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ

કે દરમિયાન ફૈસલા કરને વાલી કિતાબ (કુર્આન) નાઝિલ કી. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા અલ્લાહ કી

اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوانْتِقَامٍ ﴿٤﴾

આયાત કે સાથ, ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ. ઔર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હૈ, ઈન્તિકામ લેને વાલા હૈ.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا

યકીનન અલ્લાહ પર કોઈ ચીઝ મખ્ફી નહીં હૈ, ન ઝમીન મેં ઔર ન

فِي السَّمَآءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ

આસ્માન મેં. વહી તુમ્હારી સૂરતેં બનાતા હૈ બચ્ચાદાનિયોં મેં જિસ તરહ

يَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦﴾ هُوَ

વો ચાહતા હૈ. અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ઉસી ને

الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ

આપ પર યે કિતાબ ઉતારી, ઉસ મેં સે કુછ આયતેં મુહકમ (ઈશતિબાહે મુરાદ સે મહફૂઝ) હૈં,

هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

વહી અસલ કિતાબ હૈં, ઔર દૂસરી આયતેં મુતશાબિહાત હૈં. ફિર અલબત્તા વો લોગ

فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ

જિન કે દિલોં મેં કજી હૈ વો ઉસ મેં સે મુતશાબિહાત કે પીછે પડતે હૈં ફિત્ના તલબી

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ

કી ગર્ઝ સે ઔર ઉન કા મતલબ માલૂમ કરને કે લિયે. હાલાંકે ઉન કા મતલબ સિવાએ અલ્લાહ કે કોઈ

اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ

નહીં જાનતા. ઔર જો ઈલ્મ (દીન) મેં મઝબૂત હૈં વો કહતે હૈં કે હમ સબ પર ઈમાન લે આએ, યે સબ કી સબ

مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٧

આયતેં હમારે રબ કી તરફ સે હૈં. ઔર નસીહત હાસિલ નહીં કરતે મગર અકલ વાલે.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ

એ હમારે રબ! તૂ હમારે દિલોં કો ટેઢા મત કર ઈસ કે બાદ કે તૂ ને હમેં હિદાયત દી ઔર તૂ

لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٨

હમારે લિયે અપની તરફ સે રહમત અતા ફરમા. યકીનન તૂ બહોત અતા કરને વાલા હૈ.

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ

એ હમારે રબ! યકીનન તૂ ઈન્સાનોં કો જમા કરને વાલા હૈ ઐસે દિન મેં જિસ મેં કોઈ શક નહીં.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

યકીનન અલ્લાહ વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેંગે. યકીનન વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ

બિલ્કુલ ઉન કે કામ નહીં આયેંગે ન ઉન કે માલ ઔર ન ઉન કી ઔલાદ અલ્લાહ કે મુકાબલે મેં

شَيْـًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۝١٠ كَدَاْبِ اٰلِ

ઝરા ભી. ઔર યહી લોગ આગ કા ઈંધન હૈં. ઉન કા હાલ આલે ફિરઔન કે હાલ કી

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ

તરહ હૈ ઔર ઉન લોગોં કે હાલ કી તરહ હૈ જો ઉન સે પેહલે થે, જિન્હોં ને હમારી આયતોં કો જુઠલાયા.

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝١١

ફિર અલ્લાહ ને ઉન કો ઉન કે ગુનાહોં કી વજહ સે પકડ લિયા. ઔર અલ્લાહ સખ્ત સઝા દેને વાલે હૈં.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى

આપ કાફિરોં સે ફરમા દીજિયે કે અનકરીબ તુમ મગલૂબ કિયે જાઓગે ઔર જહન્નમ કી તરફ તુમ ઈકટ્ઠે

جَهَنَّمَ ؕ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ

કિયે જાઓગે. ઔર વો બુરા ઠિકાના હૈ. યકીનન તુમ્હારે લિયે દો લશકરોં મેં બહોત બડા મોઅજિઝા

فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

થા જો બાહમ મુકાબિલ હુવે થે. એક લશકર તો કિતાલ કર રહા થા અલ્લાહ કે રાસ્તે મેં ઔર

وَ اُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْىَ الْعَيْنِ ؕ

દૂસ્રા લશકર કાફિર થા. યે કાફિર લશકર ઉન મુસલમાનોં કો અપને સે દુગના દેખ રહા થા ખુલી

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً

આંખોં સે. ઔર અલ્લાહ અપની નુસ્રત સે મદદ કરતે હૈં જિસ કી ચાહતે હૈં. યકીનન ઈસ મેં ઈબ્રત હૈ

لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ

આંખોં વાલોં કે લિયે. ઈન્સાનોં કે લિયે મુઝય્યન કી ગઈ મરગૂબ ચીઝોં કી મહબ્બત

مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ

યાની ઔરતેં ઔર બેટે ઔર ઢેર લગાએ હુવે

مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

સોને ઔર ચાંદી ઔર નિશાન લગાએ હુવે ઘોડે

وَ الْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ

ઔર ચૌપાએ ઔર ખેતી. યે દુન્યવી ઝિન્દગી કા સામાન હૈ.

وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ

ઔર અલ્લાહ કે પાસ અચ્છા ઠિકાના હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કયા મૈં તુમ્હેં

بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ

ખબર દૂં ઈસ સે બેહતર ચીઝ કી? ઉન લોગોં કે લિયે જો મુત્તકી હૈં (ઉન કે લિયે) અપને રબ કે પાસ

جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

જન્નતેં હોંગી જિન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી, વો ઉન મેં હમેશા રહેંગે,

وَ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ

ઔર સાફ સુથરી બીવિયાં હોંગી, ઔર અલ્લાહ કી તરફ સે ખુશનૂદી મિલેગી. ઔર અલ્લાહ

بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَاۤ اِنَّنَاۤ اٰمَنَّا

બન્દોં કો દેખ રહે હૈં. વો લોગ જો કેહતે હૈં કે એ હમારે રબ! યકીનન હમ ઈમાન લે આએ

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝١٦ اَلصّٰبِرِيْنَ

તો હમારે લિયે હમારે ગુનાહોં કી મગફિરત કર દે ઔર હમેં આગ કે અઝાબ સે બચા લે. જો સબ્ર કરને વાલે

وَ الصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ

ઔર સચ બોલને વાલે ઔર ફરમાંબરદારી કરને વાલે ઔર ખર્ચ કરને વાલે ઔર સહર કે વકત મગફિરત

بِالْاَسْحَارِ ۝١٧ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ

તલબ કરને વાલે હૈં. અલ્લાહ ગવાહી દેતે હૈં ઈસ બાત કી કે ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં ઔર ફરિશ્તે

وَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ

ભી ગવાહી દેતે હૈં ઔર ઈલ્મ વાલે ભી ગવાહી દેતે હૈં, (ઈસ હાલ મેં કે) અલ્લાહ ઈન્સાફ કે સાથ કાઈમ હૈં.

اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝١٨ اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۗ

અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં, વો ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. યકીનન દીન તો અલ્લાહ કે નઝદીક

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ

સિર્ફ ઈસ્લામ હી હૈ. ઔર ઈખ્તિલાફ નહીં કિયા ઉન લોગોં ને જિન કો કિતાબ દી ગઈ મગર ઈસ કે બાદ કે

مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَ مَنْ يَّكْفُرْ

ઉન કે પાસ ઈલ્મ આયા આપસ કી ઝિદ કી વજહ સે. ઔર જો ભી અલ્લાહ કી આયતોં

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝١٩

કે સાથ કુફ્ર કરેગા તો યકીનન અલ્લાહ જલ્દ હિસાબ લેને વાલે હૈં. ફિર અગર વો આપ સે હુજ્જત

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ

બાઝી કરેં તો આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં ને તો અપના ચેહરા અલ્લાહ કે તાબેઅ કર લિયા હૈ ઔર ઉન્હોં ને ભી જિન્હોં ને

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَ الْاُمِّيّٖنَ ءَ اَسْلَمْتُمْ ؕ

મેરા ઈત્તિબા કિયા. ઔર આપ એહલે કિતાબ સે ઔર અનપઢ લોગોં (મુશરિકીને અરબ) સે ફરમા દીજિયે કે

فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

કયા તુમ ઈસ્લામ લાતે હો? ફિર અગર વો ઈસ્લામ લે આયેં તો વો હિદાયત યાફ્તા હોંગે. ઔર અગર વો મુંહ

عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۝٢٠ اِنَّ ع ٢

મોડેં તો આપ કે ઝિમ્મે સિર્ફ પહોંચા દેના હૈ. ઔર અલ્લાહ બન્દોં કો દેખ રહે હૈં. યકીનન

اَلَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ

વો લોગ જો કુફ્ર કરતે હૈં અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ ઔર અમ્બિયા કો નાહક

النصف

بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ

કત્લ કરતે હૈં ઔર ઉન કો ભી કત્લ કરતે હૈં જો લોગોં મેં સે ઈન્સાફ

مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ

કા હુકમ કરતે હૈં, તો આપ ઉન કો દર્દનાક અઝાબ કી ખુશખબરી સુના દીજિયે. યે વો લોગ હૈં

الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫

જિન કે આમાલ ઝાયેઅ હો ગએ દુન્યા ઔર આખિરત મેં.

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا

ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહી હોગા. કયા આપ ને દેખા નહી ઉન લોગોં કી તરફ જિન કો કિતાબ કા

مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

એક હિસ્સા દિયા ગયા, ઉન કો બુલાયા જાતા હૈ અલ્લાહ કી કિતાબ કી તરફ તાકે ઉન કે દરમિયાન વો ફૈસલા કરે,

ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾

ફિર ઉન મેં સે એક જમાઅત ઐરાઝ કરતે હુવે રૂગરદાની કરતી હૈ.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا

યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે હમેં આગ હરગિઝ નહીં છુએગી મગર ચંદ ગિને

مَّعْدُوْدٰتٍ ۖ وَّ غَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا

ચુને દિન. ઔર ઉન કો ધોકે મેં ડાલ રખા હૈ ઉન કે દીન કે બારે મેં ઉન ચીઝોં ને

يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ

જિન કો વો ખુદ ઘડતે હૈં. ફિર કયા હાલ હોગા જબ હમ ઉન કો જમા કરેંગે ઐસે દીન મેં જિસ મેં

فِيْهِ ۗ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا

શક નહી. ઔર હર શખ્સ કો પૂરા પૂરા બદલા દિયા જાએગા ઉસ અમલ કા જો ઉસ ને કિયા ઔર ઉન પર ઝુલ્મ

يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ

નહીં કિયા જાએગા. આપ ફરમા દીજિયે કે એ અલ્લાહ! સલ્તનત કે માલિક! તૂ સલ્તનત દેતા હૈ

مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۫ وَتُعِزُّ

જિસે ચાહતા હૈ ઔર સલ્તનત છીનતા હૈ જિસ સે ચાહતા હૈ. ઔર તૂ ઈઝઝત દેતા હૈ

مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ؕ اِنَّكَ

જિસે ચાહતા હૈ ઔર તૂ ઝિલ્લત દેતા હૈ જિસે ચાહતા હૈ. તેરે હી હાથ મેં ભલાઈ હૈ. યકીનન તૂ

عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ۝٢٦ تُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ
હર ચીઝ પર કુદરત વાલા હૈ. તૂ રાત કો દિન મેં દાખિલ કરતા હૈ
وَ تُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ ز وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ
ઔર દિન કો રાત મેં દાખિલ કરતા હૈ. ઔર ઝિન્દા કો મુર્દે સે નિકાલતા હૈ
وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ز وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ
ઔર મુર્દે કો ઝિન્દા સે નિકાલતા હૈ. ઔર તૂ જિસે ચાહતા હૈ, બેહિસાબ
بِغَیْرِ حِسَابٍ۝٢٧ لَا یَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِیْنَ
રોઝી દેતા હૈ. ઈમાન વાલે કાફિરોં કો દોસ્ત ન બનાએં
اَوْلِیَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِیْنَ ج وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ
ઈમાન વાલોં કો છોડ કર. ઔર જો ઐસા કરેગા, ઉસ કા અલ્લાહ સે
فَلَیْسَ مِنَ اللّٰهِ فِیْ شَیْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ
કિસી ભી ચીઝ કા તઅલ્લુક નહીં હૈ, મગર યે કે તુમ કુફ્ફાર સે કિસી તરહ બચના ચાહો.
تُقٰىةً ط وَیُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِیْرُ۝٢٨
ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની ઝાત સે ડરાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ હી કી તરફ લૌટના હૈ. આપ ફરમા
قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ یَعْلَمْهُ
દીજિયે અગર તુમ છુપાઓ ઉન ચીઝોં કો જો તુમ્હારે સીનોં મેં હૈં યા તુમ ઉન કો ઝાહિર કરો , તબ ભી અલ્લાહ
اللّٰهُ ط وَیَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ط
ઉન્હેં જાનતે હૈં. ઔર અલ્લાહ જાનતે હૈં ઉન તમામ ચીઝોં કો જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર જો ઝમીન મેં હૈં.
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ۝٢٩ یَوْمَ تَجِدُ كُلُّ
ઔર અલ્લાહ હર ચીઝ પર કુદરત વાલે હૈં. જિસ દિન હર શખ્સ ઉન આમાલ કો જો ઉસ ને
نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَیْرٍ مُّحْضَرًا ۛۚ وَّمَا عَمِلَتْ
ખૈર મેં સે કિયે હાઝિર પાએગા ઔર અપને કિયે હૂવે બુરે આમાલ કો ભી હાઝિર પાએગા,
مِنْ سُوْٓءٍ ۛۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَیْنَهَا وَ بَیْنَهٗٓ اَمَدًۢا بَعِیْدًا ط
તો વો ચાહેગા કે કાશ કે ઉસ કે દરમિયાન ઔર ઉસ દિન કે દરમિયાન બડી દૂર કી મસાફત હોતી.
وَیُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ط وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ۝٣٠
ઔર અલ્લાહ તુમ્હેં અપની ઝાત સે ડરાતે હૈં. ઔર અલ્લાહ બન્દોં પર બહોત મેહરબાન હૈં. આપ

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ

ફરમા દીજિયે અગર તુમ અલ્લાહ સે મહબ્બત રખતે હો, તો મેરા ઈત્તિબા કરો, તો અલ્લાહ તુમ્હેં મહબૂબ

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣١﴾

બના લેગા ઔર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શ દેગા. ઔર અલ્લાહ બખ્શને વાલા, નિહાયત રહમ કરને વાલા હૈ.

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

આપ ફરમા દીજિયે તુમ અલ્લાહ કી ઈતાઅત કરો ઔર રસૂલ કી ઈતાઅત કરો. ફિર અગર વો મુંહ ફેર લેં તો

لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰۤى اٰدَمَ

યકીનન અલ્લાહ કાફિરોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. યકીનન અલ્લાહ ને મુન્તખબ કિયા આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કો

وَ نُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾

ઔર નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ઔર આલે ઈબ્રાહીમ ઔર આલે ઈમરાન કો તમામ જહાનોં (જહાન વાલોં) પર.

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾

જો એક દૂસરે કી ઔલાદ હૈં. ઔર અલ્લાહ સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં.

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ

જબ કે ઈમરાન કી બીવી ને કહા એ મેરે રબ! મૈં ને આપ કી નઝ્ર કર દિયા આઝાદ બના કર

مَا فِيْ بَطْنِيْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

ઈસ બચ્ચે કો જો મેરે પેટ મેં હૈ, તો આપ ઉસે મેરી તરફ સે કબૂલ કર લીજિયે. યકીનન આપ

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ

સુન્ને વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. ફિર જબ ઈમરાન કી બીવી ને ઉસ કો જના તો કેહને લગી એ મેરે રબ!

اِنِّيْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰى ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَلَيْسَ

મૈં ને તો ઈસ કો લડકી જના. હાલાંકે અલ્લાહ ખૂબ જાનતા હૈ ઉસ કો જો ઉસ ને જના. ઔર

الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّيْ سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ

લડકા ઉસ લડકી કે બરાબર નહીં હો સકતા. ઔર મૈં ને ઉસ કા નામ મરયમ રખા

وَاِنِّيْۤ اُعِيْذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٣٦﴾

ઔર મૈં ઉસે ઔર ઉસ કી ઔલાદ કો શયતાન મરદૂદ સે તેરી પનાહ મેં દેતી હૂં.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّ اَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا

ફિર ઉન કે રબ ને ઉન કો કબૂલ કિયા અચ્છા કબૂલ કરના ઔર મરયમ કો બળ્હાયા અચ્છી તરહ

حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ؕ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

બળહાના. ઔર મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કી કફાલત કી ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને. જબ કભી મરયમ (અલૈહસ્સલામ)

الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى

કે પાસ દાખિલ હોતે ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) મેહરાબ મેં, તો મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કે પાસ ખાને કી ચીઝેં પાતે.

لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ

પૂછતે એ મરયમ! કહાં સે તેરે પાસ યે ચીઝેં આઈ ? તો મરયમ (અલૈહસ્સલામ) કેહતી કે યે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ. યકીનન

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٧ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

અલ્લાહ બેહિસાબ રોઝી દેતે હૈં જિસે ચાહતે હૈં. વહીં પર ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને અપને રબ સે

رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً

દુઆ કી. કેહને લગે એ મરે રબ! તૂ મુજે અપની તરફ સે પાકીઝા ઔલાદ અતા

طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ۝٣٨ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ

ફરમા. યકીનન તૂ દુઆ કો સુન્ને વાલા હૈ. તો ઉન કો ફરિશ્તોં ને આવાઝ દી જબ કે

وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ

વો ખડે હુવે મેહરાબ મેં નમાઝ પઢ્હ રહે થે કે અલ્લાહ આપ કો બશારત દેતે હૈં યહયા કી

بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا ۢ بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا

જો તસ્દીક કરને વાલે હોંગે અલ્લાહ કે કલિમે કી ઔર સય્યિદ હોંગે ઔર ઔરતોં સે બેરગબત

وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٣٩ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

પાકદામન હોંગે ઔર નબી હોંગે, નેક લોગોં મે સે હોંગે. ઝકરીય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!

لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ؕ

મેરે લિયે લડકા કહાં સે હોગા હાલાંકે મુજે બુઢ્હાપા પહોંચ ચુકા હૈ ઔર મેરી બીવી બાંજ હૈ.

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝٤٠ قَالَ رَبِّ

અલ્લાહ ને ફરમાયા ઈસી તરહ અલ્લાહ કરતે હૈં જો ચાહતે હૈં. ઝકરિય્યા (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા એ મેરે રબ!

اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ

મેરે લિયે કોઈ નિશાની મુકર્રર કર દીજિયે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તુમ્હારી નિશાની યે હૈ કે તુમ ઈન્સાનોં સે

ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّ

કલામ નહી કરોગે તીન દિન તક મગર ઈશારે સે. ઔર આપ અપને રબ કો બહોત ઝયાદા યાદ

سَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ ع ١٢

કીજિયે ઔર સુબ્હ વ શામ તસ્બીહ કીજિયે. ઔર જબ કે ફરિશ્તોં ને કહા

يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ

એ મરયમ! યકીનન અલ્લાહ ને તુજ કો મુન્તખબ કિયા હૈ ઔર તુજ કો પાકબાઝ બનાયા હૈ ઔર તુજ કો

عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ

તમામ જહાન કી ઔરતોં પર મુન્તખબ કિયા હૈ. એ મરયમ! તૂ અપને રબ કી ઈબાદત કર

وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ

ઔર સજદા કર ઔર રુકૂઅ કરને વાલોં કે સાથ રુકૂઅ કર. યે ગૈબ કી

مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

ખબરોં મેં સે હૈ, હમ ઉસ કો આપ કી તરફ વહી કરતે હૈં. ઔર આપ ઉન કે પાસ મૌજૂદ નહીં થે

اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪

જબ વો અપને કલમ (નહર મેં) ડાલ રહે થે કે કૌન મરયમ કી કફાલત કરેગા.

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ

ઔર આપ ઉન કે પાસ નહીં થે જબ વો જઘડ રહે થે. જબ ફરિશતોં ને કહા

يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ ق

એ મરયમ! યકીનન અલ્લાહ તુમ કો બશારત દેતે હૈં અપની તરફ સે કલિમે કી

اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

જિસ કા નામ મસીહ ઈસા ઈબ્ને મરયમ હોગા, જો વજાહત વાલે હોંગે

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ

દુન્યા ઔર આખિરત મેં ઔર મુકર્રબીન મેં સે હોંગે. ઔર વો ઈન્સાનોં સે

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾

કલામ કરેંગે ગેહવારે મેં ઔર બડે હો કર કે ઔર સુલહા મેં સે હોંગે. મરયમ (અલૈહસ્સલામ) ને

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ؕ

કહા એ મેરે રબ! મુજે ઔલાદ કહાં સે હોગી, હાલાંકે મુજે કિસી ઈન્સાન ને છુવા નહીં હૈ.

قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰٓى

તો અલ્લાહ ને ફરમાયા ઈસી તરહ અલ્લાહ પૈદા કરતે હૈં જો ચાહતે હૈં. જબ વો કિસી કામ

اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٤٧ وَيُعَلِّمُهُ

કા ફૈસ્લા કરતે હૈં તો ઉસ સે કેહતે હૈં કે كُنْ (હો જા), તો વો હો જાતા હૈ. ઔર ઉસ કો અલ્લાહ

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝٤٨ وَرَسُوْلًا

કિતાબ વ હિકમત ઔર તૌરાત ઔર ઈન્જીલ કી તાલીમ દેંગે. ઔર બની ઈસ્રાઈલ કી તરફ રસૂલ

اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ

બના કર ભેજેંગે. (વો કહેંગે કે) યકીનન મૈં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝા

مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ

લે કર આયા હૂં. યે કે મૈં તુમ્હારે લિયે મિટ્ટી સે પરિન્દે કી શકલ કી તરહ બનાતા

الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبْرِئُ

હૂં, ફિર મૈં ઉસ મેં ફૂંક મારતા હૂં, તો વો અલ્લાહ કે હુકમ સે (જાનદાર) પરિન્દા બન જાતા હૈ. ઔર

الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ

મૈં અચ્છા કરતા હૂં અંધે કો ઔર બર્સ વાલે કો ઔર મૈં મુરદોં કો ઝિન્દા કરતા હૂં અલ્લાહ કે હુકમ સે.

وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ

ઔર મૈં તુમ્હેં બતલા દેતા હૂં વો ચીઝેં જો તુમ ખા કર આતે હો ઔર વો ચીઝેં જો તુમ અપને ઘરોં મેં

فِيْ بُيُوْتِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

ઝખીરા કર કે આતે હો. યકીનન ઉસ મેં નિશાની હૈ તુમ્હારે લિયે અગર તુમ

مُّؤْمِنِيْنَ ۝٤٩ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ

ઈમાન લાતે હો. ઔર મૈં તસ્દીક કરને વાલા હૂં ઉસ તૌરાત કી જો મુજ સે

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

પેહલે થી ઔર તાકે મૈં તુમ્હારે લિયે હલાલ કર દૂં ઉન બાઝ ચીઝોં કો જો તુમ પર હરામ કી ગઈ.

وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۡ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

ઔર મૈં તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે મોઅજિઝા લે કર આયા હૂં. ફિર અલ્લાહ સે ડરો

وَ اَطِيْعُوْنِ ۝٥٠ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ

ઔર મેરા કેહના માનો. યકીનન અલ્લાહ મેરા ઔર તુમ્હારા રબ હૈ, તો તુમ ઉસી કી ઈબાદત કરો.

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝٥١ فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ

યે સીધા રાસ્તા હૈ. ફિર જબ ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ને ઉન કી તરફ સે કુફ્ર મહસૂસ કિયા તો

الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ

ફરમાયા કૌન મેરે મદદગાર હૈં અલ્લાહ કી તરફ? હવારીય્યીન કેહને લગે હમ અલ્લાહ કે (દીન કે)

نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٢﴾

મદદગાર હૈં. હમ અલ્લાહ પર ઈમાન લાએ હૈં. ઔર આપ ગવાહ રહિયે કે યકીનન હમ મુસલમાન હૈં.

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا

એ હમારે રબ! હમ ઈમાન લાએ હૈં ઉસ પર જો આપ ને ઉતારા ઔર હમ ને રસૂલ કા ઇત્તિબા કિયા, તો આપ

مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ

હમેં ગવાહી દેને વાલોં કે સાથ લિખ લીજિયે. ઔર ઉન કુફ્ફાર ને તદબીર કી ઔર અલ્લાહ ને ભી તદબીર કી. ઔર

الْمٰكِرِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ

અલ્લાહ બેહતરીન તદબીર કરને વાલે હૈં. જબ કે અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈસા! મૈં આપ કો પૂરા પૂરા લેને વાલા હૂં

وَ رَافِعُكَ اِلَيَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

(જિસ્મ વ રૂહ સમેત ઉઠાને વાલા હૂં) ઔર આપ કો ઉઠાને વાલા હૂં અપને પાસ ઔર આપ કો પાક કરને

وَ جَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

વાલા હૂં ઉન લોગોં સે જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર કયામત કે દિન તક આપ કે મુત્તબિઈન કો કાફિરોં કે

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ

ઉપર રખૂંગા. ફિર મેરી તરફ તુમ્હેં લૌટ કર આના હૈ, ફિર મૈં તુમ્હારે દરમિયાન

بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٥٥﴾

ફૈસલા કરૂંગા ઉસ મેં જિસ મેં તુમ ઇખ્તિલાફ કર રહે થે.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا

ફિર અલબત્તા વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા, મૈં ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ દૂંગા।

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٥٦﴾

દુન્યા ઔર આખિરત મેં. ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા. ઔર અલબત્તા

وَ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ

વો લોગ જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે તો અલ્લાહ ઉન કો ઉન કા પૂરા પૂરા સવાબ દેંગે.

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ

ઔર અલ્લાહ ઝાલિમોં સે મહબ્બત નહીં કરતે. યે હમ આપ કે સામને આયાત કી

مِنَ الْاٰيٰتِ وَ الذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى

ઔર મુહકમ ઝિક્ર કી તિલાવત કરતે હૈં. યકીનન ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કા હાલ અલ્લાહ

عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ

કે નઝદીક આદમ (અલૈહિસ્સલામ) કે હાલ કી તરહ હૈ. જિન કો અલ્લાહ ને મિટ્ટી સે પૈદા કિયા, ફિર ઉન સે

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ

ફરમાયા કે હો જા, તો વો હો ગએ. યે હક હૈ આપ કે રબ કી તરફ સે, ઈસ લિયે આપ શક કરને વાલોં મેં

مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ

સે ન હોં. ફિર જો ભી આપ સે હુજ્જતબાઝી કરે ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) કે બારે મેં ઈસ કે બાદ કે આપ કે પાસ

مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَ اَبْنَآءَكُمْ

ઈલ્મ આયા, તો આપ કેહ દીજિયે કે તુમ આઓ, હમ બુલાતે હૈં હમારે બેટોં કો ઔર તુમ્હારે બેટોં કો

وَ نِسَآءَنَا وَ نِسَآءَكُمْ وَ اَنْفُسَنَا وَ اَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ

ઔર હમારી ઔરતોં કો ઔર તુમ્હારી ઔરતોં કો ઔર અપની જાનોં કો ઔર તુમ્હારી

نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦١﴾

જાનોં કો. ફિર હમ મુબાહલા કરેં, ફિર હમ જૂઠોં પર અલ્લાહ કી લાનત કરેં.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ

યકીનન યે સચ્ચા બયાન હૈ. ઔર અલ્લાહ કે સિવા કોઈ માબૂદ

اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٢﴾

નહીં. ઔર યકીનન અલ્લાહ વહી ઝબરદસ્ત હૈ, હિકમત વાલા હૈ. ફિર ભી અગર વો

ع ١٤ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ

મુંહ મોડેં તો યકીનન અલ્લાહ ફસાદ ફૈલાને વાલોં કો ખૂબ જાનતે હૈં. આપ ફરમા દીજિયે એ એહલે

الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

કિતાબ! તુમ આઓ ઐસે કલિમે કી તરફ જો હમારે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન બરાબર હૈ,

اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ

યે કે હમ ઈબાદત ન કરેં મગર અલ્લાહ કી ઔર હમ ઉસ કે સાથ કિસી ચીઝ કો શરીક ન ઠેહરાએં ઔર

بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا

હમ મેં સે એક દૂસરે કો અલ્લાહ કો છોડ કર કે રબ ન બનાએં. ફિર અગર વો રૂગરદાની કરેં

فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

તો કેહ દો કે તુમ ગવાહ રહો કે હમ મુસલમાન હૈં. એ એહલે કિતાબ!

لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ

તુમ કયૂં હુજજતબાઝી કરતે હો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે બારે મેં હાલાંકે તૌરાત

وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾ هٰٓاَنْتُمْ

ઔર ઈન્જીલ નહીં ઉતારી ગઈ મગર ઉન કે બાદ. કયા તુમ અકલ નહીં રખતે? સુનો! તુમ તો

هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ

વો લોગ હો કે તુમ ને હુજજતબાઝી કી ઐસી ચીઝ મેં જિસ કા તુમ્હેં ઈલ્મ હૈ, ફિર તુમ

فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

કયૂં હુજજતબાઝી કરતે હો ઐસી ચીઝ મેં જિસ કા તુમ્હેં કોઈ ઈલ્મ નહીં હૈ. ઔર અલ્લાહ

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا

જાનતા હૈ ઔર તુમ જાનતે નહીં હો. ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ન યહૂદી થે, ન નસરાની થે,

وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ

લેકિન સિર્ફ એક અલ્લાહ કે હો કર રેહને વાલે થે, મુસલમાન થે. ઔર મુશરિકીન મેં સે નહીં થે.

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ

યકીનન તમામ ઈન્સાનોં મેં સબ સે ઝયાદા કરીબ ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે અલબત્તા વો લોગ હૈં જિન્હોં ને

لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ

ઈબ્રાહીમ(અલૈહિસ્સલામ) કા ઈત્તિબા કિયા ઔર યે નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) હૈં ઔર વો લોગ હૈં જો

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ

ઈમાન લાએ હૈં. ઔર અલ્લાહ ઈમાન વાલોં કા કારસાઝ હૈ. એહલે કિતાબ કી એક જમાઅત તો

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ

ચાહતી હૈ કે કાશ કે વો તુમ્હેં ગુમરાહ કર દેં. ઔર વો ગુમરાહ નહીં કરતે

اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٩﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

મગર અપને આપ કો ઔર ઉન્હેં પતા નહીં. એ એહલે કિતાબ!

لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰٓاَهْلَ

તુમ કયૂં કુફ્ર કરતે હો અલ્લાહ કી આયાત કે સાથ ઈસ હાલ મેં કે તુમ ગવાહી દેતે હો? એ એહલે

الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُوْنَ

કિતાબ! તુમ કયૂં હક કો બાતિલ કે સાથ મિલાતે હો ઔર હક કયૂં

الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ وَ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ ع ١٥

છુપાતે હો હાલાંકે તુમ જાનતે હો? ઔર એહલે કિતાબ કી એક જમાઅત ને

الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ

કહા કે તુમ ઈમાન લાઓ ઈસ કુર્આન પર જો ઈમાન વાલોં પર ઉતારા ગયા દિન કે શુરૂ

النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾

હિસ્સે મેં ઔર તુમ કાફિર બન જાઓ દિન કે આખિરી હિસ્સે મેં, તાકે યે ભી મુર્તદ હો જાએં. ઔર તુમ અમીન

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى

મત સમજના મગર ઉસી કો જો તુમ્હારે દીન પર ચલતા હો. આપ કેહ દીજિયે યકીનન હિદાયત અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ.

اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ

(ઐસા ઈસ વજહ સે કરતે હો) કે કિસી કો દિયા જાએ ઉસી જૈસા જો તુમ્હેં દિયા ગયા યા વો તુમ સે

عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ

તુમ્હારે રબ કે પાસ હુજ્જતબાઝી કરેં. આપ કેહ દીજિયે યકીનન ફઝ્લ અલ્લાહ કે હાથ મેં હૈ. વો ઉસે દેતા

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ

હૈ જિસે ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ વુસ્અત વાલે, ઈલ્મ વાલે હૈં. વો અપની રહમત કે સાથ ખાસ કરતા હૈ જિસે

يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

ચાહતા હૈ. ઔર અલ્લાહ ભારી ફઝ્લ વાલે હૈં. ઔર એહલે કિતાબ મેં સે કુછ લોગ ઐસે હૈં કે અગર

مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ

આપ ઉસે અમીન બનાએં ઢેરોં માલ પર તો ભી ઉસ કો આપ કી તરફ અદા કર દે. ઔર ઉન મેં કુછ લોગ

اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ

ઐસે હૈં કે અગર આપ ઉસે અમીન બનાએં એક દીનાર પર ભી, તો ભી ઉસ કો આપ કી તરફ અદા ન કરે, મગર જબ

عَلَيْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا

તક આપ ઉસ પર (નિગરાં બન કર) ખડે રહેં. યે ઈસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને કહા કે ઈન ઉમ્મિયોં કે

فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

લિયે હમ પર કોઈ રાસ્તા નહીં. ઔર યે અલ્લાહ પર જૂઠ કેહ રહે હૈં ઔર વો

يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ

જાનતે ભી હૈં. કયૂં નહીં! જો અપના અહદ પૂરા કરે ઔર ડરે તો યકીનન અલ્લાહ

يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ

ડરને વાલોં સે મહબ્બત રખતે હૈં. યકીનન વો લોગ જો અલ્લાહ કે અહદ કે બદલે મેં

وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ

ઔર અપની કસ્મોં કે બદલે મેં થોડી કીમત લેતે હૈં, ઉન કે લિયે કોઈ હિસ્સા નહીં હૈ આખિરત

فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ

મેં ઔર અલ્લાહ ઉન સે કલામ નહીં કરેગા ઔર ઉન કી તરફ કયામત કે દિન નિગાહ નહીં

الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۪ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾

કરેગા ઔર ઉન કા તઝકિયા નહીં કરેગા. ઔર ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા. ઔર યકીનન

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ

ઉન મેં સે એક જમાઅત હૈ જો અપની ઝબાનોં કો મોડતી હૈ કિતાબ (કે પઢને) મેં તાકે તુમ ઉસે

مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ هُوَ

કિતાબ મેં સે સમજો, હાલાંકે વો કિતાબ મેં સે નહીં હૈ. ઔર વો કેહતે હૈં કે યે

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَ يَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ, હાલાંકે વો અલ્લાહ કી તરફ સે નહીં હૈ. ઔર વો અલ્લાહ પર જૂઠ કેહતે હૈં

الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ

ઈસ હાલ મેં કે વો જાનતે ભી હૈં. કિસી ઈન્સાન કી તાકત નહીં હૈ કે અલ્લાહ ઉસે

اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ

કિતાબ ઔર શરીઅત ઔર નુબુવ્વત દે, ફિર વો ઈન્સાનોં સે કહે કે તુમ અલ્લાહ

كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ

કો છોડ કર કે મેરી ઈબાદત કરને વાલે બન જાઓ, લેકિન (વો તો કહેગા કે) તુમ રબ્બાની બન જાઓ

بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿٧٩﴾

ઈસ વજહ સે કે તુમ કિતાબ કી તાલીમ દેતે હો ઔર ઈસ વજહ સે કે તુમ ખુદ પઢતે હો.

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ

ઔર વો તુમ્હેં ઈસ બાત કા હુકમ નહીં દેગા કે તુમ ફરિશ્તોં ઔર નબિયોં કો રબ બના લો.

٨ ع٩ ١٢

اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾

કયા તુમ્હેં વો કુફ્ર કા હુકમ દેગા ઈસ કે બાદ કે તુમ મુસલમાન હો? ઔર

وَ اِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَاۤ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ

જબ કે અલ્લાહ ને અમ્બિયા (અલૈહિમુસ્સલામ) સે પુખ્તા અહદ લિયા કે જબ મૈં તુમ્હેં કિતાબ ઔર હિકમત દૂં,

وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ

ફિર તુમ્હારે પાસ રસૂલ આએ જો સચ્ચા બતલાને વાલા હો ઉસ કો જો તુમ્હારે પાસ હૈ, તો તુમ ઉસ

لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَ لَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَ اَخَذْتُمْ

રસૂલ પર ઈમાન લાઓગે ઔર ઉન કી નુસ્રત કરોગે. અલ્લાહ ને ફરમાયા કયા તુમ ને ઈકરાર કિયા ઔર ઉસ

عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ؕ قَالُوْۤا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا

પર મેરા અહદ તુમ ને કબૂલ કિયા? અમ્બિયા ને કહા કે હમ ને ઈકરાર કિયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા ફિર તુમ

وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ

ગવાહ રહો, મૈં ભી તુમ્હારે સાથ ગવાહી દેને વાલોં મેં સે હૂં. ફિર ઈસ કે બાદ જો રૂગરદાની

ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ

કરે તો વહી લોગ નાફરમાન હૈં. કયા ફિર અલ્લાહ કે દીન કે અલાવા કો યે લોગ ચાહતે હૈં?

يَبْغُوْنَ وَلَهٗۤ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

હાલાંકે અલ્લાહ કે સામને સર જુકાએ હુવે હૈં વો તમામ ચીઝેં જો આસ્માનોં મેં હૈં ઔર ઝમીન મેં હૈં ખુશી

طَوْعًا وَّ كَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

સે ઔર ઝબરદસ્તી સે, ઔર ઉસી કી તરફ વો લૌટાએ જાએંગે. આપ ફરમા દીજિયે કે હમ ઈમાન લાએ

وَمَاۤ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ عَلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ

અલ્લાહ પર ઔર ઉસ પર જો હમ પર ઉતારા ગયા ઔર ઉસ પર જો ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્માઈલ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ

وَاِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَاۤ اُوْتِيَ مُوْسٰى

(અલૈહિમુસ્સલામ) ઔર યઅકૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કે બેટોં પર ઉતારા ગયા, ઔર ઉસ પર જો મૂસા (અલૈહિસ્સલામ)

وَ عِيْسٰى وَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

કો દિયા ગયા ઔર ઈસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર દૂસરે અમ્બિયા કો દિયા ગયા ઉન કે રબ કી તરફ સે. હમ ઉન મેં

اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ

સે કિસી કે દરમિયાન તફરીક નહીં કરતે. ઔર હમ અલ્લાહ હી કે તાબેદાર હૈં. ઔર જો ઈસ્લામ કે

غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ

અલાવા કો દીન કે તૌર પર તલબ કરેગા, તો ઉસ કી તરફ સે હરગિઝ કબૂલ નહીં કિયા જાએગા. ઔર વો

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا

આખિરત મેં ખસારા ઉઠાને વાલોં મેં સે હોગા. અલ્લાહ કૈસે હિદાયત દેગા ઉસ કૌમ કો જિન્હોં ને કુફ્ર

بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَ شَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ

કિયા અપને ઈમાન લાને કે બાદ ઔર શહાદત દેને કે બાદ કે યે રસૂલ હક હૈં, ઔર ઉન કે પાસ

الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾ اُولٰٓئِكَ

રોશન મોઅજિઝાત ભી આ ગએ. ઔર અલ્લાહ ઝાલિમ કૌમ કો હિદાયત નહીં દેંગે. ઉન

جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَ الْمَلٰٓئِكَةِ

કી સઝા યે હૈ કે ઉન પર અલ્લાહ કી લાનત ઔર ફરિશ્તોં

وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ

ઔર તમામ ઇન્સાનોં કી લાનત હૈ. વો ઉસ મેં હમેશા રહેંગે. ઉન કા અઝાબ હલકા નહીં કિયા

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا

જાએગા ઔર ઉન કો મોહલત નહીં મિલેગી. મગર વો લોગ જિન્હોં ને તૌબા કી

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨٩﴾

ઈસ કે બાદ ઔર ઈસ્લાહ કી, તો યકીનન અલ્લાહ બખ્શને વાલે, નિહાયત રહમ વાલે હૈં.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا

યકીનન વો લોગ જો કાફિર હો ગએ અપને ઈમાન લાને કે બાદ, ફિર વો કુફ્ર મેં બઢ ગએ,

لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ﴿٩٠﴾

તો હરગિઝ ઉન કી તૌબા કબૂલ નહીં કી જાએગી. ઔર વહી લોગ ગુમરાહ હૈં. યકીનન

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ

વો લોગ જિન્હોં ને કુફ્ર કિયા ઔર મર ગએ ઈસ હાલ મેં કે વો કાફિર થે, તો હરગિઝ કબૂલ નહીં કિયા જાએગા

مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ۭ

ઉન મેં સે કિસી એક કી તરફ સે ઝમીન ભર સૌના અગરચે વો ઉસ કો ફિદયે કે તૌર પર દે દે.

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩١﴾ ٩ ع ١١ ١٧

ઉન કે લિયે દર્દનાક અઝાબ હોગા ઔર ઉન કે લિયે કોઈ મદદગાર નહીં હોગા.